

Ταχυδρομικό τέλος πληρωμένο
Έντυπο κλειστό: αριθμ. άδειας:134/1997

Ἁγιοὶ Κολλυβάδες

Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιθεώρησις Ὁρθοδόξου Πίστεως, Ζωῆς καὶ Ὁμολογίας

Στοιχεῖα
συμφώνως τῷ Νόμῳ: ἰδιοκτῆτης, ἐκδότης, διευθυντής:
π. Νικόλαος Δημαρᾶς Δρ. Ν.

Διεύθυνσις: Βαρδακουλᾶ 47, πάροδος 3,
30300 Ναύπακτος. Τηλ.: 0634/31805 ἢ 22179
Υπεύθυνος τυπογραφείου: Σανιδᾶς Κωνσταντῖνος
Ἰωαννίνων 6, Μοσχᾶτον
Ἐκδίδεται κάθε δύο μῆνες: Ἀριθμός φύλλου: 23. Ἔτος ἐκδόσεως: 3ον
(Τιμὴ φύλλου τυπογραφείου: δραχμαὶ 50).

Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 1998

Πρὸς τὸν κ. Δημήτριο Κόκορη
Πλ. Σεφέρη 6
Τ.Κ. 17341 Ἁγιος Δημήτριος

"Ἡμερολόγιο" καὶ Ἐκκλησιαστικὸν Ἑορτολόγιον

Τελευταία κυκλοφόρησε ἓνα βιβλίον τοῦ θεολόγου κ. Δ. Κόκορη μετὰ τίτλον "Ἡμερολόγιο Ἑορτολόγιο" μετὰ τὸ ὅποιον γίνεται προσπάθεια νὰ πληγῇ ἡ Παράδοσις τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ νὰ χτυπηθοῦν οἱ Ὁρθόδοξοι (ὑπὸ τῶν Νεοημερολογιτῶν Παλαιοημερολογίτες ἀποκαλούμενοι), οἱ ἀποτελοῦντες τὸ λειψίμα τῆς εὐσεβείας, παρουσιαζόμενοι ὡς σχισματικοί, ὡς ἐκτὸς ἐκκλησίας καὶ ὡς διαβεβλημένα καὶ ἀνήθικα στοιχεῖα.

Γράφει ὁ κ. Κόκορης:

"Σήμερα ἔχει ξεσπάσει κρίσις στίς παρατάξεις τῶν Π/Η. Ἀγωνίζονται γιὰ τὴν κάθαρσιν ἀπὸ διαβεβλημένα στοιχεῖα τὰ ὅποια ἔχουν διεισδύσει ἀνάμεσά τους. Πρόκειται γιὰ ὅ,τι ἀπόβλητον τῆς ἐπισημοῦ Ἐκκλησίας. Οἱ φατρίες τῶν Π/Η παίζουν τὸν ρόλον δοχείων ἀπορριμμάτων. Δέχονται ὅλα τὰ ἠθικὰ ἀπορρίματα τῶν Ν/Η (Νεοημερολογιτικῶν Ἐκκλησιῶν). Ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία τοὺς ἔχει χαρακτηρίσει ὡς σκουπιδοτενεκέδες" (σελ. 124, 125).

Ὁ ἀδελφὸς Βασίλειος Σακκάς, γνωστὸς ἀπὸ τίς ἀνασκευές τῶν διαστρεβλωτικῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ Ἐπιφ. Θεοδωροπούλου στὸ πρόσφατον παρελθόν, ἀπήντησε καὶ πάλι μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας στὴν προσπάθεια διαστρεβλώσεως τῆς Ὁρθοδόξου ἀληθείας ἀπὸ τὸν κ. Κόκορη:

"Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τίς τόσο φιλάδελφες, εὐγενικές καὶ χριστιανικές, ἰδίως δὲ εὐσεβιστικές φιλοφρονήσεις σας, καὶ ὁ Θεὸς νὰ σᾶς ἔχη καλά, νὰ μᾶς τὰ λέτε πάντα, διότι μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπο μόνον νὰ μᾶς ὠφελήσετε μπορεῖτε καὶ ὄχι νὰ μᾶς βλάψετε. Ἐπειδὴ ὁμως δὲν διδαχθήκαμε ποτὲ τέτοιου εἶδους θεολογία, καὶ δὲν μᾶς ἔμαθε ποτὲ κανεὶς τέτοια ἐπιχειρήματα, δὲν τὰ καταφέρνουμε νὰ ὑποβιάσουμε τὴν συζήτησιν σὲ τέτοιον ἐπίπεδον.

Εἶμαι ὁμως ὑποχρεωμένος, ἀπλῶς ἀπὸ τὴν σκοπιὰ τῆς Ἐκκλησίας μας, νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω μερικά πράγματα. Ἐμεῖς διδαχθήκαμε νὰ σχολιάζουμε ὅσα ἀκούονται, λέγονται καὶ γράφονται ἀπὸ ὅποιονδήποτε "ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκούοντων", εἴτε πραγματικὰ εἴτε φανταστικά. Διδαχθήκαμε ἐπίσης ὅτι ἐάν ὁ καθένας μας ἔχη τὰ μάτια του στραμμένα στὰ δικά του ἁμαρτήματα, ὅπως ὀφείλει ὡς πραγματικὸς Ὁρθόδοξος Χριστιανός, ὕστερα δὲν ἔχει οὔτε μάτια, οὔτε καιρό, οὔτε ἰκανότητα, οὔτε διάθεσιν νὰ ἀσχοληθῇ μετὰ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ διπλανοῦ του. Μᾶς δίδαξαν νὰ ἐνοχλούμεθα ἀπὸ τὰ δικά μας ἁμαρτήματα καὶ ὄχι ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματα τοῦ γείτονα.

Θὰ ἤθελα λοιπὸν νὰ σᾶς ρωτοῦσα χωρὶς ἀδιακρίσια, διαβάσατε ποτὲ τὴν προσευχὴν τοῦ Ἀποδείπνου πρὸς τὴν Παναγία Μητέρα μας: "Ἄσπιλε, ἀμόλυντε"; Διαβάσατε ποτὲ τὴν Ἀκολουθία τῆς Θείας Μεταλήψεως; Καὶ ἐάν ναί, ποιά εἶναι ἡ ἀντίδρασις σας ὅταν φθάνετε π.χ. ἐκεῖ πού λέει: "ἡμαρτον ὑπὲρ τὴν πόρνην" καὶ "μηδὲ ἐμοῦ βδελύξει τό ρυπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ

Ὁ "Δημητριάδος" Χριστόδουλος καὶ νῦν ἄρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν παρασημοφορεῖται ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Κυρίου μας Ἑβραίους.

ἐναγέστερον"; Εἶναι τάχα ἄραγε τυπωμένο καὶ στὸν δικὸν σας Συνέκδημον αὐτὸ πού λέει: "Πιστεύω Κύριε καὶ ὁμολογῶ, ὅτι Σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὦν πρῶτος εἰμὶ ἐγώ"; Καὶ ἐάν διαβάσετε τὰ ἴδια γράμματα μ' ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ἐρωτήσω: Αὐτὰ ἄραγε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγιον τὰ ἔγραψε μόνον γιὰ μᾶς; Ἐσᾶς δὲν σᾶς ἀφοροῦν; Τί αἰσθάνεσθε ὅταν διαβάσετε τοὺς φρικτοὺς αὐτοὺς λόγους; Εἶναι ἄραγε λόγια πού σᾶς καλύπτουν; Σᾶς ἐκφράζουν; Τὰ υἰοθετεῖτε; Ἡ μόλις φθάνετε ἐκεῖ τὰ πηδᾶτε λέγοντας: Αὐτὰ εἶναι θρησκευτικὴ φιλολογία καὶ ποιητικὴ ἔξαρση, ἢ αὐτὰ ἀπλῶς ἀφοροῦν τοὺς ...

"Παλαιοημερολογίτες";

"Έτσι λοιπόν προτίθεσθε νά μᾶς ἐπιστρέψετε ἀπό τήν πλάνην μας; (!)

Καλωσύνη σας, καί ὁ Θεός νά σᾶς ἔχη καλά! Μακάρι νά μᾶς διορθώσετε σέ ὅ,τι πλανόμαστε καί ἐμεῖς νά σᾶς στήσουμε καί προτομή! Ἐμᾶς δέν μᾶς νοιάζει τό ποιός μᾶς διορθώνει μέσα στήν Ἐκκλησία. Μέσα στήν Ἐκκλησία πάντες εἴμαστε "διδασκοί Θεοῦ"!

Γιά νά τό κάνετε ὁμως πρέπει νά μᾶς ἀποδείξετε ὅτι ἤδη βρίσκεστε ἐσεῖς ὁ ἴδιος μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ὅτι Τόν πιστεύετε ὀρθά καί τόν δοξολογεῖτε ὀρθά....

Δυστυχῶς ὁμως ὅλοι ἐσεῖς οἱ ὀργανωσιακοί, τά ἔχετε κάνει γυλιά καρφιά. Θρησκευοποιήσατε τό Μυστήριον τῆς Σωτηρίας, τήν Οἰκονομία τῆς Θείας Ἀπολυτρώσεως καί τήν μετατρέψατε σέ ἕναν ἀνούσιο εὐσεβισμό καί ξηρό ἠθικισμό. Πῶς θέλετε λοιπόν νά μᾶς βγάλετε ἀπό τήν πλάνην, ἀφοῦ ἀγνοεῖτε τό ἀντικείμενο πού ἐπιχειρεῖτε νά χειριστήτε μέσα στό βιβλίον σας; ..."

(σ.σ. Στήν σύγχρονη ἐποχή ὁ κατά Θεόν βίος συνήθως κατανεοῖται σάν μιά ἠθικολογική μόνο διαγωγή, πού συνεπάγεται τήν πιστήν τήρησιν ἑνός πλήθους προκαθορισμένων γιά ὅλες τίς περιπτώσεις κανόνων ἀπό φόβο τῶν θείων τιμωριῶν, ἰδιαίτερα σκληρῶν μετά τόν τάφο. Δέν ἐκπλήσσει λοιπόν τό γεγονός ὅτι μιά τέτοια

μαθημάτων τῆς ἠθικῆς θεολογίας τῶν θεολογικῶν σχολῶν καί τῶν σεμιναρίων, στά σχολικά θρησκευτικά βιβλία καί τέλος στίς ψυχές πολλῶν ὀρθοδόξων.

Ἄλλά ὁ τύπος τοῦ νομικοῦ ἀνθρώπου, τοῦ δεοντολογικοῦ χαρακτήρος, συναντᾶται καί ἀνεξάρτητα ἀπό τήν ἐπίδρασιν τῶν ἱστορικῶν αἰτίων, πού ἀναφέραμε. Στήν οὐσία ὁ τύπος αὐτός εἶναι προσωπικότης μέ μειωμένο πνευματικό χαρακτήρα. Διότι εἶναι πάντοτε εὐκολώτερο νά προσπαθήσῃς νά ἐκπληρώσῃς μερικούς ξεχωριστούς, ἐξωτερικούς κανόνες καί ἐντολές, παρά ν' ἀναζητήσῃς τήν ζωντανή σχέση με τόν Θεόν καί τήν ἐσωτερικήν ἐξωμοίωσίν μαζί Του!

Σέ αὐτούς τούς τύπους ἀνήκετε καί ὅλοι ἐσεῖς οἱ ὀργανωσιακοί κ. Κόκορή μου.)

"Ἐφ' ὅσον λοιπόν", συνεχίζει ὁ ἀδελφός Βασίλειος Σακκάς, "δημόσια παραφθείρετε μέ τό βιβλίον σας τήν Ὀρθόδοξον Πίστιν καί τήν Ἐκκλησιαστικήν Παράδοσιν, εἶμαι ἠθικά ὑποχρεωμένος καί ἐγώ δημόσια νά σᾶς ἐλέγξω καί "οὐαί" σ' ἐμένα ἐάν δέν τό κάνω. Ἐάν ὁμως ὁ Δεσπότης Χριστός δέν μέ σκεπάσῃ μέ τό ἔλεός Του, δέν "στήσῃ τήν ἁμαρτίαν μου ἐνώπιόν μου διά παντός", δέν μου χάριση τήν ἐπίγνωσιν, τήν συναίσθησιν καί τήν συνείδησιν ὅτι εἶμαι κατά τό παράδειγμα τοῦ Θεοῦ Παύλου, χωρίς ταπεινολογίας, ὁ μεγαλειότερος καί "πρῶτος τῶν ἁμαρτωλῶν", τότε μαῦρο φίδι πού μ' ἔφαγε

θεώρησις τῶν πραγμάτων προκαλοῦσε καί προκαλεῖ ἄλλοτε συνειδητή καί ἄλλοτε ἀσυνειδητή ἀντίθεσιν καί ἀπομάκρυνσιν ἀπό τήν Ἐκκλησίαν.

Τίς ρίζες τῆς νομικῆς αὐτῆς θεωρήσεως τῆς χριστιανικῆς ζωῆς τίς διακρίνουμε κατά ἕνα μέρος στίς προσπάθειες διατυπώσεως μιᾶς χριστιανικῆς ἠθικῆς διδασκαλίας. Οἱ χριστιανοί τῆς Δύσεως πρό πολλοῦ προσπαθοῦσαν τό χαρμόσυνο ἄγγελμα τοῦ Χριστιανισμοῦ γιά τήν ἀληθινή ζωή καί τήν ἐλευθερία, νά τό παρουσιάσουν σάν σύστημα χριστιανικῆς ἠθικῆς.

Τό σύστημα αὐτό διαρκῶς μετατρεπόταν σέ δελτία κανόνων καλῆς διαγωγῆς ἢ σέ κώδικες ἠθικῶν νόμων καί ὑποχρεώσεων τοῦ χριστιανοῦ πρὸς τόν Θεόν, πρὸς τούς ἀνθρώπους καί πρὸς τόν ἴδιο τόν ἑαυτό του. Στήν παπική "ἐκκλησία" μιά τέτοια παρουσίασις τοῦ χριστιανισμοῦ προῆλθε κυρίως ἀπό τήν ἐπίδρασιν τοῦ νομικοῦ πνεύματος τῆς ἀρχαίας εἰδωλολατρικῆς Ρώμης. Ἐνῶ στίς τάξεις τῶν προτεσταντῶν ὑπῆρξε ἀποτέλεσμα τῆς ἐπηρείας τοῦ νομικοῦ πνεύματος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κάτω ἀπό τήν ἐπίδρασιν τῆς Δύσεως αὐτό τό ξηρό νομικό πνεῦμα μεταφυτεύθηκε καί σέ μᾶς, στίς σειρές

καί κωλοθό! Γι' αὐτό καί ἡγώ σᾶς κρίνω μόνον στά περί τήν Πίστιν. Τά παραπέρα πού σᾶς ἀφοροῦν, ἂν ὑπάρχουν ἢ δέν ὑπάρχουν, ἂν εἴσθε ἐντιμος οἰκογενειάρχης ἢ ἀνέντιμος, ἔκδοτος σέ πάθη ἢ ὄχι, οὔτε τό ξέρω οὔτε μ' ἐνδιαφέρουν οὔτε θέλω νά τά μάθω. Τίς ψυχές μας τίς ἔχουμε χωριστά καί "τῷ οἰκείῳ ὑμῶν Δεσπότη" στέκεστε ἢ πέφτετε!..."

"...Γνωρίζετε τήν ἱστορία ἐκείνου πού ὁ διάβολος τοῦ πρότεινε νά τόν ἐλευθερώσῃ ἀπό τό πάθος τῆς πορνείας ἀρκεῖ νά μήν ἀσπαζόταν τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας Μητέρας μας; Τοῦ εἶπε ἢ δέν τοῦ εἶπε ὁ Ἄβθᾶς; Σέ συνέφερε νά περιέλθῃς ὅλα τά πορνεία τῆς Συρίας, παρά νά μήν ἀσπαθῇς τήν εἰκόνα τῆς Κυρίας μας Θεοτόκου! Κί ἔσᾶς κ. Κόκορή μου σᾶς συνέφερε νά περιέλθετε τά πορνεία ὅλου τοῦ κόσμου παρά νά ἐκτείνετε -μέ τό συμπάθειο- τό κουλό σας πάνω στήν Παράδοσιν καί τήν Τάξιν τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας! Ὄντως, ὅπως λέει τό Εὐαγγέλιο, καλύτερα νά μπαίνατε κουλοῖ καί κουτσοῖ

στην βασιλεία τῶν οὐρανῶν, παρά ἀμφιχειροποδαροῦντες νά δημιουργήσετε αὐτή τήν γέεννα τοῦ πυρός, τό χάος τό σημερινό, τήν σύγχυσις καί τήν ἀθεβαιότητα πού μᾶς κατακλύζουν ἐξαιτίας τῆς ἀποστασίας σας!

Ἡ Χριστιανική ἠθικὴ κ. Κόκορη δέν εἶναι ὑποταγή σέ ἕναν κώδικα θρησκευτικῶν καί κοινωνικῶν ἀπαγορεύσεων. Ὁ πιστός δέν εἶναι κανένα χριστουγεννιάτικο δένδρο πού τό φορτώνουμε ἀπ' ἐξω μέ κάθε λογῆς λιλιὰ καλῶν ἔργων καί καλῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς. Τό καθ' αὐτό ἦθος τοῦ Χριστιανοῦ δέν εἶναι ἐπίπλαστο ἀλλά αὐτό πού ἐπιτυγχάνεται ἀποκλειστικά καί μόνο μέ τήν ἀναγέννησις τοῦ Πιστοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τό καθ' αὐτό ἦθος, εἶναι ἡ συμπεριφορά τοῦ ἀνθρώπου πού ἀπορρέει φυσιολογικά ἀπό τήν ἐγνωσίν του μέ τόν Θεόν διὰ τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι ἡ Αὐτοαλήθεια! Εἶναι ἡ συμπεριφορά ἐκείνου πού μέ τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ ἐβίωσε καί βιώνει τό "Χριστῶ συνεσταύρωμαι ζω δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός" (Γαλ. β', 20). "Ἐξω ἀπό τόν Χριστόν μας, δέν παραλάθαμε οὔτε ἠθική, οὔτε καλὰ ἔργα, οὔτε τελειοποίησιν χαρακτηῆρος ἢ κοινωνικῆ συμπεριφορά, πού νά μπορούν νά μᾶς σώσουν. Μήπως οἱ Πατέρες, δέν ἀποκαλοῦσαν τήν παρθενία τῶν αἰρετικῶν "πορνεία", ὅπως καλῶς ὀφείλτε νά γνωρίζετε:

Πράγματι τό "οὐ μοιχείσης, οὐ φονεύσης, οὐ κλέψης, οὐκ ἐπιθυμήσης, καί εἰ τις ἐτέρα ἐντολή" (Ρωμ. ιγ', 9) δέν εἶναι παρά βαθμίδες στό πνευματικό θερμόμετρο πού δείχνουν πού καί πόσο νοσεῖ τό σῶμα! Τό θερμόμετρο ὁμως δέν καταστέλλει ἀπό μόνο του τόν πυρετό! Ἀλλά οὔτε καί τά διάφορα "ἀντιπυρετικά" καλὰ ἔργα, τά ὁποῖα ἔχουν τή θέση τους καί εἶναι ἐπιβεβλημένα καί αὐτά στόν ἀσθενῆ, δέν σκοτώνουν καί δέν νεκρώνουν τόν ἰό τῆς ἁμαρτίας. Τόν ἰό αὐτόν τόν καταστρέφει ὀλοσχερῶς μόνον τό "Θεουργόν Αἷμα" τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, τό ὁποῖον καί "θεοῖ τό πνεῦμα τόν δέ νοῦν τρέφει ξένως", καί τό ὁποῖον μέσα στήν ἀπειρη ἀγάπη Του μᾶς παρέχει "ὥσπερ Πελεκάν τετρωμένος τήν πλευράν Αὐτοῦ, εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καί σώματος, καί κάθαρσιν, καί φωτισμόν, καί φυλακῆριον καί σωτηρίαν, καί ἀγιασμόν ψυχῆς τε καί σώματος, εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας καί πονηρᾶς πράξεως καί ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἐνεργουμένης, εἰς παρρησίαν καί ἀγάπην, εἰς διόρθωσιν βίου καί ἀσφάλειαν, εἰς αὔξησιν ἀρετῆς καί τελειότητος, εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου καί εἰς ἀπολογίαν εὐπρόσδεκτον, τήν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ θήματος τοῦ Χριστοῦ!"

Ἀμαρτήσαντες, λοιπόν, ἐσεῖς οἱ Νεοημερολογίτες περὶ τήν Πίστιν καί ἀλλοιώσαντες τήν Παράδοσιν καί τήν Τάξιν τῆς Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὀξύμωρον σήμερα νά μᾶς κατηγορήτε περὶ ἠθικῆς. Σέ τόσο δέ φθάσατε αὐθαδεῖας μέτρο, ὥστε ἐνῶ στήν ἀρχὴ περιοριζόσασταν νά λέτε μερικά ἀνούσια, π.χ. ὅτι τάχα τό ἐορτολόγιον δέν εἶναι "δογματικό", ὅτι τάχα εἶναι "ἀστρονομικό" καί ὄχι "ἐκκλησιαστικό", ὅτι δέν εἶναι "γρηγοριανό" ἀλλά "διορθωμένο ἰουλιανό", ὅτι "κακῶς καί ἀνοήτως" ἐγινε ἀλλά τί νά κάνουμε τώρα πού ἐγινε, καί ἕνα σωρό ἄλλες παρόμοιες ἀντεκκλησιολογικές

ἀρλοῦμπες, σχολαστικά καί ἰσοῦίτικα σοφίσματα, ἔρχεσθε σήμερα νά μᾶς πῆτε μέ τό δημοσίευσμά σας καί μέ θράσος, ὅτι ἦταν λέει καί ... "ἐπιβεβλημένον"! Καί τοῦτο διότι τάχα τά κοινὰ ἔτη εἶναι ἔτσι καί τά ἐμβόλιμα ἀλλοιῶς, γιατί ἔτσι ὑπολογίζουμε τήν ἐαρινή ἰσημερία κί ἀλλοιῶς τήν φθινοπωρινή, καί ἕνα σωρό ἄλλα ἐγκυκλοπαιδικὰ ἐπιχειρήματα ἀπό τήν θύραθεν γνώσιν, λές καί οἱ Πατέρες πού ἐπὶ τέσσερις αἰῶνες μᾶς ἔλεγαν νά μὴν ἀλλάξουμε τό καλαντάρι μας δέν τᾶξεραν!

"Ἄς ἀφρονήσω ὁμως κατ' ἀνάγκην, ὡς λέγει καί ὁ Ἀπόστολος καί ἄς μεταχειριστῶ μαζί σας τή γλῶσσα τοῦ εὐσεβισμοῦ καί τοῦ ἠθικισμοῦ, ἐφ' ὅσον στό βιβλίό σας μᾶς δίνετε τήν ἐντύπωσιν ὅτι μόνον αὐτὴν γνωρίζετε καί καταλαβαίνετε. Πῶς συμβαίνει ὕστερα ἀπό τόσα ἀπόρριμματα πού ἔχουμε μαζέψει ἐμεῖς οἱ ταπεινοὶ "σκουπιδοτενεκέδες", τά ἀσήμαντα "δοχεῖα ἀπορριμμάτων" νά ἐξακολουθοῦν νά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως νά φέρνουν σέ φῶς καθημερινὰ τόσα αἴσχη καί ἐγκλήματα, ἠθικά, οἰκονομικά, διοικητικά καί πάσης ἄλλης φύσεως τοῦ νεοημερολογιτικοῦ ράσου; Πρόκειται ἄραγε γιά ἕνα τόσο τεράστιο ἐργοστάσιο μέ τόσο υπεράφθονη παραγωγή ἀποβλήτων, πού ἡ δική μας χωρητικότητα ἀδυνατεῖ νά ἀπορροφήσῃ; Καί καλὰ αὐτούς πού ἔχουμε ἀπορροφήσει ἐμεῖς, καί γιά τούς ὁποίους δέν μᾶς λέτε ἕνα τουλάχιστον μικρὸ εὐχαριστῶ! "Ἐγιναν πρόβλημά μας καί ἄς τά βγάλουμε πέρα. Ὅπως στρώσαμε ἄς κοιμηθοῦμε. Μέ αὐτούς ὁμως πού δέν ἀπορροφήσαμε ἐμεῖς καί πού παραμένουν στοὺς κόλπους σας τί γίνεται; Μέ αὐτούς ἀλήθεια τί κάνετε; Εἶναι ἀλήθεια κ. Κόκορη ἢ δέν εἶναι ἀλήθεια ὅτι, ἐάν ἀπλῶς καί μόνον καταχωρούσαμε χωρὶς κανένα σχόλιο, τά ὅσα καθημερινῶς φέρνει στήν φόρα ὁ ἠλεκτρονικός καί ἐντυπος τύπος, γιά τήν νεοημερολογικὴ ἐκκλησία, τά εὐτράπελα, τά κωμικά, τά τραγικά, τά κωμικοτραγικά, τά αἴσχη, τίς ἀσχήμιες καί τά σκάνδαλα, ρόζ, πράσινα, μπλέ καί ὅλα τά χρώματα τῆς ἰριδᾶς, εἶναι ἢ δέν εἶναι ἀλήθεια ὅτι θά γεμίζαμε τόμους ὀλόκληρους; Μήπως ὑπερβάλλουμε καί τά παραλέμε; Τά ἀρχεῖα τῶν ἐφημερίδων, τῶν ραδιοφῶνων καί τῶν τηλεοπτικῶν σταθμῶν εἶναι στή διάθεσιν τοῦ καθενός!

Ζητῶ συγγνώμην γιά τήν χυδαιότητα πού εἶμαι ὑποχρεωμένος νά χρησιμοποιήσω, ἀλλά ἐσεῖς μέ ἀναγκάζετε... Προσωπικά στίς ἐκδόσεις τῶν Γ.Ο.Χ. μέχρι στιγμῆς δέν ἔτυχε νά συναντήσω τίποτε γιά τίς ἠθικές ἀτασθαλίες τῶν νεοημερολογιτῶν κληρικῶν σας. Πράγματι, τήν στιγμὴ πού παρεβλάφθη ἡ Πίστις, γιά μᾶς ὅλα τά ἄλλα εἶναι ἀδιάφορα.

Σάν μικρὸ δεῖγμα παραθέτω ὁμως τί διαβάσαμε στίς δικές σας ἐφημερίδες μέ ἔντονα μεγάλα κεφαλαῖα προκλητικὰ γράμματα: "35 Μητοπολίται εἶναι Κίναϊδοι" ("Νέοι ἄνθρωποι" 26.06.98). Τά ἴδια ἐπανελάμβανε καί ἡ τηλεόρασις λέγοντας εἰς ἐπήκοον πάντων "προσέξατε τόν ὑποψήφιο τῆς δεῖνα Μητροπόλεως γιατί εἶναι ἀδελφὴ καί κομμουνιστῆς!" Ὅχι μόνον ἀδελφὴ ἀλλά καί κομμουνιστῆς! Δέν ξέρω τί σημασία ἔχει τό ἕνα μέ τ' ἄλλο, καί ἀσφαλῶς οὔτε μ' ἐνδιαφέρει ἡ

συμβατότητα ή η άσυμβατότητα πού μπορεί να έχουν μεταξύ τους τέτοιες ιδιότητες. Τήν στιγμή πού παρεβλάθη ή Πίστις, τί μās νοιάζουν εμάς οί σεξουαλικοί προσανατολισμοί ή οί πολιτικές τοποθετήσεις του Α και του Β; Άπλως λοιπόν και μόνον σās μεταφέρω τί ακριβώς βγήκε στον άέρα και τί ακριβώς άκουσαμε.

"Όπως όμως είπα και παραπάνω εμείς τέτοια θέματα τά προσπερνάμε και δέν έκτρεπόμαστε σε κατινίστικα κουσκούσια. Έφ' όσον τηρείται άπαρέγκλιτος

ή Όρθόδοξος Πίστις, ισχύει αυτό πού λέει τό Πνεύμα τό Άγιον στά ιερά λειτουργικά μας κείμενα για τόν Δεσπότη Χριστό: "Μή διά τās εμάς άμαρτίαις κωλύσης τήν χάριν του άγίου σου Πνεύματος από τών προκειμένων Δώρων, ... Σύ γάρ ό προσφέρων και προσφερόμενος και διαδιδόμενος και μηδέποτε δαπανώμενος ... ό άνω τῷ Πατρί συγκαθήμενος και ὡδε ήμίν άοράτως συνών". "Όσο λοιπόν πίο ανάξιος είναι ό παπās ή ό Δεσπότης, έφ' όσον δέν παρεκκλίνει ούτε κατά ίωτα ούτε κατά κεραία τής άκριβούς όμολογίας τής Πίστεως, τόσο πίο λαμπρός και φωτεινός είναι και ό αρχάγγελος πού στήν πραγματικότητα μās μεταλαμβάνει.

Τό θέμα όμως έχει μία έκκλησιαστική διάσταση και εμάς αυτό είναι μόνον πού μās άφορά. "Ισως πηδήξετε μέχρι τό ταβάνι φίλτατε κ. Κόκορη, αλλά πρόβλημά σας. Έμείς, οί "σκουπιδοτενεκέδες" και τά "δοχεΐα άπορριμμάτων" κατά τόν τόσο φιλάδελφο και εύγενικό χαρακτηρισμό σας, εμείς "τά μωρά, τά άσθενή, τά άγεννή, τά έξουθενημένα του κόσμου" (Α' Κορ. α, 27), εμείς οί "πτωχοί" (Ιακ. Β', 5) και τά "περικαθάσματα" (Α' Κορ. δ, 13), εμείς οί "τόν όνειδισμόν του Χριστου φέροντες" (Έβρ. ια, 26), άκόμη και άν μείνουμε τρεις επάνω στή γη, είτε σās άρέσει είτε δέν σās άρέσει, είτε συμφωνείτε είτε όχι, σύμφωνα με τούς Πατέρες, είμαστε αυθεντικά και στήν πραγματικότητα ή Όρθόδοξος Έκκλησία τής Ελλάδος" έχοντες "τόν θησαυρόν τουτον έν όστρακίνοις σκεύεσιν" (Β' Κορ. δ, 7).

Στίς 10 Μαρτίου 1924, έξ αίτίας τών άμαρτιών μας, έσεΐς κατορθώσατε τουλάχιστον έξωτερικά και τυπικά να μās υπεξαιρέσετε αυτόν τόν τίτλο. Κατορθώσατε από θέσεως ισχύος και όχι από θέσεως δικαίου να μās υποκλέψετε μέσω του Καίσαρος, αυτό πού δικαιοματικά μās άνήκει. Έάν ήσασταν δίκαιοι και ένεργούσατε έντιμα τουλάχιστον ως άνθρωποι, έπρεπε τήν στιγμή πού αλλάξατε τήν Πίστιν σας, να αλλάξετε και τό όνομά σας. "Έτσι μās υποχρεώσατε για να μās δυσφημήσετε και να μās χλευάσετε να χρησιμοποιούμε τραγελαφικούς τίτλους, όπως "Γ.Ο.Χ.", "Έκκλησία του Παλαιου Ήμερολογίου" και άλλους παρόμοιους άνόητους πλεονασμούς, πού στήν ούσια δέν λένε τίποτε, πού δέν μās εκφράζουν πραγματικά και δέν ανταποκρίνονται στήν πραγματικότητα πού εμείς διεκδικούμε. Οί Όρθόδοξοι δέν διακρίνονται σε γνησίους και κάλπικους. Ό Όρθόδοξος πού δέν είναι αυτόχρονα γνήσιος, άπλούστατα δέν είναι Όρθόδοξος. Η Έκκλησία είναι του Χριστου και όχι κανενός... Ήμερολογίου, "παλαιου" ή "νέου". Άλλά κατά τό αισώπειον: "Ού σύ με λειδωρείς αλλά ό τόπος!"

Έμείς έχομε ένα και μόνον Έορτολόγιο, τό Έκκλησιαστικό, με τό όποιο λατρεύουμε τόν έν χρόνω συγκαταβάντα λατρεύεσθαι άχρονον Θεόν! Έχομε ένα και μόνον Έορτολόγιον ούτε παλιό ούτε νέο, αλλά

συνάμα και παλιό και νέο, πού μās μετέδωσαν οί Πατέρες μας και με τό όποιο μαζί τους: "Όμολογουμέν τήν χάριν, κηρύττομεν τόν έλεον, ού κρύπτομεν τήν ευεργεσίαν"! Έμείς δέν έπαύσαμε ποτέ να διεκδικούμε, και θά τό διεκδικούμε μέχρι τής Δευτέρας Παρουσίας, τόν τίτλο πού δικαιοματικά μās άνήκει και πού κληρονομήσαμε από τούς πρό ήμων και όχι από τίποτα "άτυχη θύματα του αρχεκάκου όφεως", όπως θά δοϋμε στή συνέχεια! Και ό τίτλος μας ό πραγματικός είναι ένας και άποκλειστικός: "Όρθόδοξος Έκκλησία τής Ελλάδος" έστω και άν, επαναλαμβάνω, μείνουμε πέντε! ...

Ό κ. Χρυστόδουλος και ό "Ζακύνθου" Χρυσόστομος

... Ό φερόμενος ως Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος, άναφανδόν, άπερίφραστα και άνένδοτα άπεφάνθη στο πορνοπεριοδικό Ρόδω... ύό ότι όχι μόνον τάσσειται υπέρ των προγαμίων σχέσεων, αλλά τίς θεωρεί ως συντελεστή επιτυχίας του γάμου. Για να μην πητε ότι σās άδίκουμε, σās παραθέτουμε αύτούσια τά λόγια του ... "Σεβασμιωτάτου" και καθ' ύμάς ... "θεοπροβλήτου Μητροπολίτου" (τρομάρα του): "Είσαστε υπέρ του προγαμίου σεξ;- Ναι! Γιατί μία τέτοια σχέση θά προετοιμάσει ένα γάμο να επιτύχη" (Ιαν. 1998, σ. 37). Πάρτονε στον γάμο σου να σου πη: "και του χρόνου"! Εμάς τούς όπισθοδρομικούς μās είχανε διδάξει ότι: "Παρά Κυριου άρμόζεται γυνί άνδρι" (Παρ. ιθ', 14) αλλά τώρα πού ... άλλαξε ή Άγία Γραφή, φαίνεται πρέπει να τίς δοκιμάζουμε μόνοι μας, καθώς θέβαια και άλλοι όφείλουν να δοκιμάζουν τίς κόρες, τίς αδελφές και τίς εγγόνες μας, για να μην πάρουν θέβαια οι άνθρωποι "γουρούνι στο σακκι" και άποτύχη ό γάμος τους! Σάν δέν ντροπιάσει!

Και όμως ήθικώτατε κ. Δημήτρη Κόκορη, δέν έτολμήσατε ούτε καν άργία να του θάλατε. Άπλως με μία καταγελαστή επίπληξιν τόν έστείλατε στο σπίτι του θριαμβολογούντα και άμετανόητο. Πράγματι, ό ύμέτερος σεβ. Αιγιαλείας κ. Άμβρόσιος μās θεβαΐνει ότι: "Όταν έξήλθε τής αίθούσης έδήλωσε, ότι αισθανεται δικαιωμένος, νοιώθει δε και υπερήφανος, επειδή δέν έζήτησε συγγνώμην για όσα έχει γράψει και έχει διακηρύξει δημοσίως περί των προγαμίων σεξουαλικών σχέσεων" (Ν.Α. 29.1.99, σελ. 14). "Έτσι αφήσατε όλες τίς μονάδες τής Ζακύνθου, αλλά και όλης τής Ελλάδος, να διερωτώνται περί του τί να διδάξουν πλέον τά παιδιά τους περί άγνότητος, άφου: "άλλοι παπάδες ήρθανε κι άλλα χαρτιά θαστάνε"; Τήν μοναδική δε χριστιανή πού είχε τό θάρρος να τόν πάρη με τίς ντομάτες, όπως του άξιζε, τήν εισάγαγε αυτεπαγγέλτως σε δίκη, για να μπορέσετε ακολουθήσει να έξάρτε τήν ... μεγαλοψυχία του "Σεβασμιωτάτου", πού δέν τής έκανε μήνυσιν! Τι είναι λοιπόν πίο άνήθικο; Η πώσις αυτή καθ' έαυτήν, ή ή κατάργησις τής έντολής του Θεου πού από Άγαπή για μās, θέλει να μās έμποδίσει από τήν πώσιν;

Τό πίο κωμικό δε σε όλη αυτήν τήν ύπόθεσιν τής, στήν πράξιν άθώωσης του Ζακύνθου, είναι ότι τήν επομένην ό συμπαθέστατος κ. Χρυστόδουλος, άνέθηκε στον άμβωνα και είπε: "Κανένας, ούτε Επίσκοπος, ούτε Αρχιεπίσκοπος ούτε Σύνοδος, ούτε κανένας άλλος δέν έχει τό δικαίωμα τής πνευματικής μειοδοσίας"! (αυτόθι). Πράγματι, άπ' όλα τά τόσο ώραΐα άνέκδοτα πού μās διηγείται με τόση γλαφυρότητα, αυτό ήταν τό καλύτερό του! Βέβαια, τί να σου κάνη ό καϋμένος ό κ. Χρυστόδουλος, άφου "όποιος καθίσει με στραβό ως τό πρωί άλοιθωρίζει"; Κι αυτός έδω ό καϋμένος "με τούς δάσκαλους πού κάθισε, τέτοια γράμματα και έμαθε". Χθεσινό μαθητοϋδι τών Φερέρδων, αύτούς μέσα στήν τρυφερή νεότητά του είχε ως πρότυπα και ιδανικά! "Ισως κι έμείς στή θέσιν του να κάναμε χειρότερα. "Όχι θέβαια ότι οι Φερέρδες, του έθιξαν ή του άμφοσήτησαν ποτέ κανένα από τά δόγματα τής Όρθόδοξης Έκκλησίας! Δέν πιστεύω ναταν δά τόσο άτζαμηδες και μπουνταλάδες ώστε να του μιλήσουν για τίποτε φιλικές, πουργατόρια και συναφή. Άπλως του μετέδωσαν τόν τρόπο τής σκέψως τους. Τόν έμαθαν να σκέπτεται λατινικά και χρησιμοθηρικά. Τά υπόλοιπα δέν ήταν πλέον παρά θέμα χρόνου.

Έτσι τόν θέλει κανείς να μιλά και να ένεργη με τρόπο τόσο εξώφθαλμα πλανεμένο, πού σε ... άφοπλίζει! Σε τηλεοπτική συνέντευξιν πού έδωσε, μιλά για τίς επιδιώξεις του και τίς προεκλογικές του προσπάθειες, συμμαχίες και παζάρια για τήν κατάληψιν του αρχιεπισκοπικού θώκου, με τό πίο άθωο ύφος του κόσμου, λές και πρόκειται για κάτι τό άπόλυτα φυσιολογικό ή ότι βρισκόμαστε στο Κοινοβούλιο. Ούτε καν συνειδητοποιεί ό καϋμένος ότι δέν είναι "θεόκλητος" αλλά "αυτόκλητος", άφου κατά τήν Άγία Γραφή: "οϋχ έαυτῶ τίς λαμβάνει τήν τιμήν, αλλά καλούμενος υπό του Θεου" (Έβρ. ε', 4). Τήν στιγμή λοιπόν πού ό ίδιος ό Χριστός μας, "οϋχ έαυτον έδόςασεν γεννηθηναι αρχιερέα" αλλά ένήργησε από "ύπακοήν" (στ', 8, 9), ό κ. Χρυστόδουλος υπάκουσε σε ποιόν; Δέν έννύριζε τουλάχιστον ότι: "Η άξία φεύγει τό άξίωμα"; Μά άφου λοιπόν ό άνθρωπος είναι "αυτόκλητος" παρέλκει κάθε περαιτέρω συζήτησις. Γίνεται να είσαι Αρχιεπίσκοπος ύπο "του Θεου τεταγμένος" και παράλληλα να είσαι "αυτόκλητος"; Τώρα θέβαια είναι ή περιόδος τής εύφορίας, αλλά αυτή δέν διαρκεί για πάντα. Αύριο, πού μοιραία θά καταφθάσουν οι ... σίκυοι, τότε θά θυμηθούμε τόν Θεόν; Πού πάει λοιπόν ξεπόλητος στ' άγκάθια; Είναι, σου λένε, ήγέτης! Μά ήγέτης είναι και ό Μητσστάκης, ήγέτης είναι κι ό Φλωράκης και τόσοι άλλοι. Σε τί χρησιμεύει τό ήγετικό χάρισμα χωρίς τό καθαρόν τής όμολογίας και τήν "κλήσιν του Θεου" (Ρωμ. ια' 29); Δέν λέγει ό θ. Παύλος: "Έκαστος έν τή κλήσει ή εκλήθη έν τω ταύτη μενέτω" (Α' Κορ. ζ', 20); Έκείνος από ποιόν "εκλήθη"; Από τόν Νικόλας Μπέρης;

‘Ο δυτικός αντιευαγγελικός ωφελισμός του κ. Χριστοδούλου μᾶς εἶναι γνωστός καί ἀπό προγενέστερες δηλώσεις του ὡς Μητροπολίτου Δημητριάδος γιά τά λεγόμενα ἀσφαλές σέξ: “Ἄν ὑπάρχουν νέοι, πού ἀψηφοῦν τή φωνή τῆς Ἐκκλησίας καί εἶναι ἀποφασισμένοι νά ἀκολουθήσουν τόν δρόμο τῆς ἁμαρτίας, τότε αὐτοί ἄς μή προχωρήσουν χωρίς τούλάχιστον νά προφυλάξουν τούς ἑαυτούς των καί τούς ἄλλους μέ τήν χρῆσιν τοῦ προφυλακτικοῦ. Γι’ αὐτούς, αὐτό εἶναι ἀναγκαῖον κακόν” (Ν.Α. 29.1.99, σελ. 6). Ἐδῶ ὑπερέβη καί αὐτόν τοῦτον τόν μέγα του διδάσκαλο τόν Πάπα! Πράγματι, οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Πάπας δέν ἐτόλμησε ποτέ νά πῇ τέτοιο πᾶγμα! Βλέπετε κ. Κόκορή μου Εὐαγγελίου ... “συμπλήρωσιν”! Θαυμάστε λοιπόν τήν θείου Νόμου ... “τελείωσιν”! Αὐτό βέβαια προξένησε πλατύ γέλωτα σέ πολλούς καί τήν δημιουργία σκωπτικῶν συνθημάτων πού δέν χρησιμεύει σέ τίποτε νά τά ἐπαναλάβουμε ἐδῶ! Διότι οἱ ἄνθρωποι ἄν καί ἁμαρτωλοί καί ἀδύνατοι δέν εἶναι ὁμως ἠλίθιοι, οὔτε συγχέουν τά ἀσύγχυτα. Γνωρίζουν ὅτι ὁ ρόλος τῶν Ποιμένων εἶναι νά κηρύττουν τό Εὐαγγέλιον, τό ὅποιον εἶναι αὐτάρκες καί εἰς τόν αἰῶνα τελειωμένον καί ὄχι νά δημοσιεύουν συνταγολόγια ἁμαρτίας. Οἱ Ποιμένες δέν εἶναι οἱ συντάκτες, οἱ συμπληρωτές καί διορθωτές τοῦ Εὐαγγελίου ἀλλά ταπεινοί του Κήρυκες! (Θά συνεχίσουμε στό ἐπόμενο τεῦχος).

Στίς πανθηρσκειακές καί παγανιστικές ἐκδηλώσεις
καί στίς συμπροσευχές τῆς Καμπέρα
συμμετεῖχε καί ὁ νῦν “ἀρχιεπίσκοπος” κ. Χριστόδουλος μαζί μέ τόν
κ. Μελέτιο Καλαμαρά καί τόν κ. Βαρθολομαῖο. Μέ ὄλους αὐτούς
κοινωνεῖτε κ. Κόκορή μου, μολυνόμενοι ἀπό τήν οἰκουμενιστική τους
αἵρεσιν καί διδασκαλίαν. Νά τούς χαιρεστε...!!!